

hængende Overvejelse af disse Forhold, og jeg vil da mene, at gennem en saadan Overvejelse vil der ogsaa kunne blive ydet et væsentligt Bidrag til Virkeliggørelsen af den Tanke, der ligger i det høje Tings Udvalgs Betænkning.

Madsen-Mygdal: Det er jo en gammel Tradition her i Tinget, at naar Statsrevisionens Betænkning bliver behandlet her, er der ingen af de fungerende Statsrevisorer, der blander sig i denne Forhandling. Naar jeg har forlangt Ordet i Dag, er det heller ikke for at bryde denne Tradition. Jeg skal ikke komme ind paa Statsrevisionens Betænkning, dens Arbejde er jo ogsaa blevet anerkendt baade af den ærede Ordfører og den højtærede Minister. Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er den Bemærkning, som Udvalget enstemmigt har tilføjet sin Betænkning. Efter den højtærede Ministers Slutningsord kunde jeg egentlig have frafaldet Ordet, det var nemlig min Hensigt netop at opfordre Regeringen til nøje at overveje hele dette Spørgsmaal. Jeg er nemlig glad ved Udvalgets Tilføjelse. Den udtrykker en Tanke, som jeg i mange Aar har næret under mit Arbejde som Statsrevisor. Jeg har haft en Følelse af — og denne Følelse er bleven stærkere med Aarene —, at den nuværende Statsrevision er mangelfuld, den bør være mere omfattende, mere indgribende og kritisk, end den nu selv med nok saa store Anstrengelser fra vor Side er i Stand til at være. Vi faa nogle Oversigter, og vi kunne forlange Oplysninger, men egentlig at trænge ind i, hvorvidt Bevillingerne ere anvendte efter deres Hensigt, magte vi i Almindelighed ikke. Den ærede Ordfører nævnedes et Eksempel, som jeg ogsaa er bleven bekendt med i den senere Tid, og der kan nævnes andre. Men Statsrevisionen staar i sin nuværende Skikkelse fuldstændig afmægtig overfor den Slags Ting. Efter at Finanslovkommissionen er bleven nedsat, har denne Betragtning end yderligere fæstnet sig hos mig, at Statsrevisionen maa omformes saaledes, at den i højere Grad kan blive en Betyggelse for, at Bevillingerne anvendes efter deres Bestemmelse. Under ens Syslen med den Slags Ting forekommer det ofte — det kan jo være paa Grund af manglende Sagskundskab —, men det forekommer en ofte uforstaaeligt, at Bevillinger til et eller andet Formaal maa stige i saa stærkt Omfang, som det sker.

Jeg kunde have Lyst til at nævne et eneste Eksempel. Jeg retter ikke nogen

Beskyldning mod nogen, jeg fremkommer ikke med nogen Sigelse. Men jeg vil blot nævne, at den grønlandske Handel giver en Indtægt paa 1,069,000 Kr., medens dens Udgift er 1,329,000 Kr. Der er altsaa et Underskud paa 260,000 Kr. Hertil kommer, selv om det ikke vedrører Handelen direkte, at den grønlandske Mission — Kirke- og Skolevæsenet — giver et Underskud, der paa det sidste Statsregnskab er over 200,000 Kr. Lægges disse 2 Poster sammen, ere vi oppe over 400,000 Kr., som er Statens Tab ved Grønland. Naa, hvad der hører under Missionen, kommer ikke den grønlandske Handel ved, og jeg vender altsaa tilbage til denne. Naar Grønland har saa vældige Indtægter, er det uforstaaeligt for mig og vistnok ogsaa for hvert eneste Medlem i denne Sal, hvordan det kan gaa til, at et saa stort Underskud fremkommer. Der er jo rige Indtægtskilder i Grønland, derfor borger den paa Statsregnskabet opførte Indtægt, der faas ved Salg af de grønlandske Produkter. Der er i Grønland rige Muligheder, Rigdom af Fisk, Rigdom af Sælhunde, Rigdom af Pelsvarer, Trankogerier, foruden Kryolitbruddene osv. Alt dette giver til sammen en Indtægt af 9—10 Hundredtusind Kroner. Saa er der adskillige andre Indtægter, saaledes at man kommer op over 1 Mill. Kr. Der er 12,000 Grønlændere, saa vidt jeg ved, i Landet. Det er derfor uforstaaeligt, hvorledes det gaar til, at denne Indtægt ikke kan slaa til, men at der desforuden bliver et stort Underskud. Jeg mener, at der kunde f. Eks. være særlig Grund til at tage fat paa dette Spørgsmaal og trænge alvorligt ind i det. Det er soleklart, at de 4 Statsrevisorer intet magte i saa Henseende. Vi ere ude af Stand til at trænge ind i denne Sag. Men at den trænger til en alvorlig Belysning og indgaaende Kritik, ville vistnok alle Medlemmer af dette Ting indrømme. Saaledes kan der være mange andre Eksempler, om ikke saa vidtrækkende som dette, der kunne tyde i samme Retning.

Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg er glad ved, at Ordføreren paa det samlede Udvalgs Vegne har draget dette Spørgsmaal frem. Og jeg er endvidere glad ved at høre, at den højtærede Finansminister har i Sinde at gøre noget alvorligt for at faa dette Forhold forandret. Den ærede Ordfører talte noget om, at Statsrevisorerne skulde have større Medhjælp osv. Men jeg tror ikke, at det vil række vidt, jeg tror ikke, at det vil forslaa noget. Nej, der maa ligefrem en Om-